

A szappan és a holló.

Holnap, nagypéntek van és — mint bizonyára mindenki tudja — ezen a napon történik, ama ritka esemény, hogy a holló megmossa a fiát. Nem merünk rá megesküdni, hogy a hollóban tényleg van ennyi higiénikus érzék, ámde mivel a nóta mondja, nem állítjuk az ellenkezőjét sem. Tekintettel a mostani nagy szappanmizériákra, kíváncsiak voltunk, hogy a holló az idén miképpen fogja megünnepelni a nagypénteket. Munkatársunk evégből fölkereste a hollót s a vele való beszélgetésről az alábbi tudósításban számol be:

A holló egy jegenyefa tetején berendezett kényelmes lakásán fogadott. Csak a lakás fljárója volt egy kissé kényelmetlen, amennyiben lépcsőt sehol sem láttam s így kénytelen voltam cipőmet levetve mászógyakorlatot tartani. Mikor megpillantott, már megszűröl rám kiáltott:

— Kár . . . kár . . . hogy nem találkoztunk a városban. Néhány csinos dologra hívtam volna fel a figyelmét. Képzeld csak, ilyen még nem történt velem, pedig már — bis dreihundert Jahr — kétszázötven éve élek és legalább százötven gyermeket felneveltem. De kerüljön csak beljebb szerény lakomba, majd ott elbeszélgetünk.

Tényleg, kissé rosszul éreztem magamat az előcsarnokban, mert bizonytalannak láttam az elfoglalt pozícióm. Egy keskeny faágon álltam s már szédülni kezdtem. Beljebb kerülve igen kellemesen lepődtem meg. A lakás valóságos kis fészek volt és benne szenteszéjjel apró, csillogó ezüst és aranyholnik heverték.

— Ugyebár csodálja a műtárgyait? — kérdezte mosolyogva a holló. — Bizony sok év munkájába került, míg összehordtam őket a városból.

— És drágán méltóztatott hozzájutni?

— No nem mondhatnám. Inkább találtam őket. No de térjünk a tárgyra.

Erre az utóbbi kijelentésére ijedten gomboltam be kabátomat, mely alól kiesillogott az ezüst láncon s e szükséges óvintézkedés megtétele után megkezdődött az interjú.

— Arra a kérdésre méltóztassék felelni, — mondtam — hogy a nagypénteki szappanszükségletét miképp sikerült beszerezni hollóságodnak?

A holló végig simította fekete esőrést s mélabus károgással válaszolta:

— Uram, szerkesztő ur, éppen erről szerettem volna egy cikket írni valamelyik lapba. Mert mégis csak lehetetlenek azok a mizériák, melyek a szappan körül vannak. Képzeld csak, tegnap beállítok az első üzletbe. Kérek szappant, — mondtam. Egy kiló rossz szappant tettek elé. Kértem jobbat, mire azt mondták, hogy nincs jobb, mert csak hadiszappant árulnak. Elmentem más üzletbe, sorra jártam a drogériákat és végül kaptam egy darab szappant, de majd minden vagyonom ráment. Tönkrementem rajt teljesen s ki kell hurcolkodnom ebből a házamból és egy kisebb lakásba költözöm. Ezt kiadom valami katonaszökevénynek.

Kivülről károgás hallatszott, megérkezett a kis holló. Még csak száz esztendő s szegényke és már ismernie kell a háborús nélkülözéseket. Csak egy darabka szappan jut most neki.

— Egygyel nem is érdemes elkezdni. Az idén meg sem mosom az én kicsikémet — mondta bus sóhajjal az öreg holló. — Istenem, hát mit csináljak? Ha nem lehet — hát nem lehet. Legföljebb nem lesz tiszta a fiacskám.

— Bizony ritkaság az ilyesmi — szóltam közbe.

— Ritka, mint a fehér holló — hagyta rá az öreg holló és bánatosan tette hozzá:

— Kár . . . , bizony nagy kár.

HIREK

0000

Opálos ég

alatt, verőfényben járunk. És ünnepre készülődünk, — egy nap még: a mély gyász megindító szomorúságu napja, nagypéntek. Ami ezután jön, már a diadal, az igazság győzelme a reá törő gonoszság ellenében. És áhitat, bensőséges, szent, örök áhitat. A kereszten függő Eszme a sok kín, gyötrel, megaláztatás, megcsufoltatás után ime, a dicsőséges sirba száll. A sir mély, nehéz kövek zárják a nyílását és örök őrzik a benne nyugvó kihült testet. Félnék tőle, bár lándzsával át-döfött szívét istenen kívül már senki sem indíthatja dobogásra. De az ember gyarló és piciny. Az óriástól, magytól, igazságtól fél akkor is, ha a néma és sáppadt halál ül a szíven mázsás sullyal és örökre visszavonhatatlanul. És a lelkiismeret szavának kínzó csapásai alatt szívet-remegettő izgalommal áll a sir előtt is. Fél. Érzé a saját semmiségét. A büntudat nyugtalanítja. És távoli sejtések ébrednek benne: — Nem, ez nagyobb nálam, erősebb az egész mindenségnél. Nem ölhetem én meg, a picike semmiség és hiába is minden erőlködésem. Kikel a sirjából és számadásra hív!

Ez már több a félelemnél. Megdöbbenés. Ajulás, rémület. És örök kerülnek az örök Igazság sirjához. Szigorúak, félelemnélküliek, fegyveresek.

Am hiába. Mire jövendőve lett, titokzatos sirontuli és emberfeletti erők kinyitják a sulyos zárat és élet költözik a porladó szívre. A megcsufolt, megölt, eltemetett igazság kikel sirjából és szárnyalva kel hódító útjára, most már föltartóztathatatlanul. És a rémület zöldszemű ördöge költözik az álnok és gonosz lelkekbe. Sápado ajkak, kerekrenyilt szemek, reszkető kezek fohászkodnak — a megcsufolt istenséghez.

Ezeket a történeteket szimbolizálják nekünk az elkövetkezendő ünnepi napok. Nekünk, akik három év óta járjuk el-elcsüggedő szívrrel, de ugyanakkor újraéledő erővel a szenvedések golgotáját. És akik ki nem fogunk a reményekből s a hitből, hogy a szenvedő meggyötört igazság most is győzni fog. — két évezred után.

Ezzel a szilárd hittel szívünkben hajtunk térdet a kereszten függő Megváltó előtt is. És ezzel a hittel készülődünk a föltámadás ünnepére. Már volt, — és lesz most is föltámadás! Hiszen minden szép eszme homlokára lángbetűkkel írta föl a kereszten függő Názáreti:

— E jelben győzni fogsz!

(s. i.)

— **Időjárás.** Tulnyomóan száraz idő várható, lényegtelen hőváltozással.

SÜRGÖNYPROGNOZIS: Száraz, hűvösebb. Déli hőmérséklet 14.6 fok C.

— **A király nem fogadta el az osztrák igazságügyminiszter lemondását.** Bécsből jelentik: Báró Schenk osztrák igazságügyminiszter a Depositenbank panamájával kapcsolatban visszaadta megbízatását öfelségének. A király a lemondást nem fogadta el. Ezt az elhatározását öfelsége a következő királyi kéziratral adja tudomására az osztrák igazságügyminiszternek:

Kedves Schenk Báró!

Nem érzem magamat indítatva eleget tenni ama kérésének, hogy Önt, mint igazságügyminiszteremet állásától fölmentsem és biztosítom Önt teljes bizalmamról.

Laxenburg, 1917 április 4.

KÁROLY s. k.

Clam Martinic s. k.

A legfelsőbb királyi kézirat a Wiener Zeitung péntek reggeli számában fog megjelenni.

— **A belügyminiszter a királynál.** Budapestről telefonálja tudósítók: Károly király csütörtökön Laxenburgban kihallgatáson fogadta Sándor János belügyminisztert.

— **Gróf Széchenyi Emil lemond mandátumáról.** Budapestről telefonálja tudósítók: Gróf Széchenyi Emil mandátumáról le fog mondani. Az esztergomi kerületben a szervezkedés máris megindult és az illetékes helyi tényezők dr. Hindi Zoltánt fogják jelölni, aki munkapárti programmal lép föl.

— **A kolozsvári képviselőválasztás.** Kolozsvárról jelentik: Gróf Klebelsberg Kuno miniszterelnökségi államtitkár csütörtökön egyhangulag Kolozsvár országgyűlési képviselőjévé választották. Ellenjelölt nem volt.

— **Szegedi tisztek előléptetése.** A Rendeleti Közlöny legutóbbi száma a következő szegedi vonatkozású előléptetéseket közli: Alezredes lett a tényleges állományban Frank György; hadnagyok lettek az 5. honvéd gyalogezredben: Faragó István, Delfel Géza, Ungár Béla, Bálint József, Grécsi István, Muraközi János, Pesti Béla, László Dezső, Pfitzner Rudolf, Böhm József, Ernst János Sándor, Szabó Dezső, Komáromy Lajos, Lung Mihály, Mátéffy István, József József, Laping Ferenc, Vutsák János, Mező Imre, Magyar Károly, Donauer Hubert, Tóth Géza, Mátéffy Dezső, Molnár Mihály, Faragó Endre, Kaufmann Fülöp, Lapu Lajos, Kuhn György, Szabó Gyula, Weber Miklós, Kasza József, Rapcsányi László, Vicsay Lajos, Nagy Ernő, Csenderics Imre, Márer Sándor, Tóth Imre, Herezl Géza, Mayer Ernő, Dufala András, Pataki István, Kovács Ernő Béla, füsti Molnár Lajos, Vörös Sándor, Gojdar János, Hochmann Lajos, Nagy Sándor, Pétsch Henrik, Ferch Károly, Tyószity György, Dezső János, dr. Balogh Marcell, Böhm Péter, Miskovits Gyula és Doby Ivor a 3. honvéd huszárezrednél, továbbá az 5. népfőlkéző parancsnokság nyilvántartásában: Iritz Nándor, Jungmayer Mihály, Mark Lajos, Gajer Péter és dr. Szentgáli Tóth Imre. Főhadnagyk lettek: Hoffmann András, Martinovics Dénes, Grassely Imre Árpád és Popon Tivadar. — Dr. Machánszky Lászlót ezredorvossá léptették elő.

— **Változások a klérusban.** A király dr. Gálcsék György csongrádi főesperesnek a székesegyházi főesperességre, Gossmann Ferenc főszentelt püspök, mesterkanonoknak a csongrádi főesperességre való fokozatos előléptetését jóváhagyta és az ekként megüresedő utolsó mesterkanonokságot dr. Varázseji Béla csuthi címzetes prépost, újpesti esperes-